

ΤΟ SOFT POWER ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΣΕ ΝΕΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΠΑΚΕΤΟ

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΑΝΑΦΟΡΑ

ενημερώσου

Ποιος μπορεί να κάνει την αναφορά

Οποιοσδήποτε μαθητής/τρια δευτεροβάθμιας που έχει δεχθεί bullying ή ο γονέας/κηδεμόνας μαθητών/τριών που φοιτούν στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Πώς κάνεις μια αναφορά

Δίνεις τα στοιχεία σου, συμπληρώνεις ένα απλό ερωτηματολόγιο και αναφέρεις το περιστατικό που σε αφορά.

Τι γίνεται στη συνέχεια

Οι αιτήσεις φτάνουν στην αντίστοιχη σχολική μονάδα και σε τετραμελή ομάδα δράσης της Διεύθυνσης Εκπαίδευσης, όπου εξειδικευμένοι εκπαιδευτικοί και ψυχολόγοι προσεγγίζουν το εκάστοτε περιστατικό σε συνεργασία με τους αρμόδιους φορείς.

ΠΛΑΤΦΟΡΜΑ ΡΟΥΦΙΑΝΙΑΣ «STOP BULLYING»

Πλάι στους αυστηρότερους πειθαρχικούς κανονισμούς που θα ισχύσουν στα σχολεία από τον Σεπτέμβριο, μπήκε ήδη σε λειτουργία και μια νέα ψηφιακή πλατφόρμα που λέγεται stop bullying. Στόχος της, υποτίθεται, είναι να παταχθεί το μπουλινγκ στα σχολεία. Εκεί, οι καταγγελίες από μαθητές ή γονείς σε βάρος άλλων μαθητών θα καταγράφονται πλέον επίσημα σε ψηφιακούς φακέλους και μετά θα αναλαμβάνουν δράση η διεύθυνση του σχολείου και οι καθηγητές. Πάνω βλέπετε μια εύγλωττη εικόνα από τη σχετική διεύθυνση στο gov.gr.

Τη γνώμη μας την ξέρετε ήδη: το αν το μπουλινγκ στα σχολεία ή έξω απ' τα σχολεία έχει ή δεν έχει αυξηθεί δεν το γνωρίζουμε. Αυτό που σίγουρα έχει αυξηθεί είναι η ανάδειξη κάθε περιστατικού, από αυτά που πάντα συνέβαιναν σε σχολεία ή γειτονιές, σε πρώτη είδηση. Η είδηση παίζεται και χιλιοπαίζεται στις μιντιακές οθόνες, με αποτέλεσμα ένα χαστούκι ή μια κλωτσιά στο προαύλιο να αναμεταδίδεται σαν ξεκαθάρισμα λογαριασμών μεταξύ μπράβων της νύχτας. Έτσι ακριβώς η «βία στα σχολεία αυξάνεται». Επειδή τα μίντια, και ξοπίσω τους τα υπουργεία και η αστυνομία, χώνουν παραμόρφωση και ενισχυτή.

Μπήκαμε ωστόσο στον κόπο και κοιτάξαμε τι είναι η νέα αυτή πλατφόρμα. Μπορούμε, λοιπόν, να σας διαβεβαιώσουμε ότι αυτή κάθε άλλο παρά ασχολείται με το μπουλινγκ. Αντιθέτως, στοχεύει σε διαδικασίες καταγραφής του μπουλινγκ, που είναι τελείως διαφορετικό πράγμα, εγκαινιάζοντας παράλληλα νέες πειθαρχικές πρακτικές μέσα στην καθημερινότητα των σχολείων.

Η πλατφόρμα είναι ένα εγχείρημα εξοικείωσης των μαθητών και των γονιών τους σε διαδικασίες καταγραφής και ρουφιανέματος ενδοσχολικών περιστατικών. Δεν έχει σημασία αν οι καταγγελίες είναι βάσιμες ή όχι. Σημασία έχει να μπαίνουν οι ενδιαφερόμενοι στη διαδικασία να τις υποβάλλουν και να εξοικειώνονται όλοι και όλες από μικρή ηλικία με πρακτικές σαν αυτές των μηνύσεων.

Η πλατφόρμα προβλέπει, επίσης, νέα διοικητικά καθήκοντα για τους υπαλλήλους της εκπαίδευσης. Η διεύθυνση και οι αρμόδιοι καθηγητές που θα ανα-

λαμβάνουν να διερευνήσουν την εκάστοτε υποβληθείσα καταγγελία θα πρέπει να συλλέγουν στοιχεία και τεκμήρια - αν υπάρχουν. Αν όντως διαπιστώσουν μπουλινγκ θα πρέπει να συντάξουν αναφορές. Εκεί θα καταγράφονται οι ενέργειες που έκαναν, τα μέτρα που έλαβαν, οι ποινές που επέβαλαν. Οι ενέργειες αυτές θα ελέγχονται από άλλα όργανα, ανώτερα των διευθυντών. Αν πάλι, δεν διαπιστωθεί μπουλινγκ, η καταγγελία θα αρχειοθετείται ως αβάσιμη. Στο μεταξύ, αυτοί που καταγγέλλουν θα ενημερώνονται συνεχώς μέσω μέιλ για την πορεία της καταγγελίας τους.

Δεν έχουμε σκοπό να σας ζαλίσουμε με την ψηφιακή γραφειοκρατία που υπάρχει πίσω από την όλη υπόθεση. Οπότε θα μιλήσουμε στο ζουμί. Μέσω της πλατφόρμας, οι αστυνομικές και δικαστικές πρακτικές επεκτείνονται και στα σχολεία, πράγμα που είναι και ο στόχος. Ας αναλογιστούμε: υποβολή γραπτής καταγγελίας, αρμόδια όργανα διαχείρισής της, διερεύνηση του περιστατικού, μέτρα και ποινές, καταγεγραμμένα όλα σε ψηφιακούς φακέλους. Μέσω της πλατφόρμας, συλλέγονται δεδομένα που αύριο μεθαύριο θα παράξουν χρήσιμες προπαγανδιστικές στατιστικές του είδους «Τόσες καταγγελίες μέσα σε ένα χρόνο υποβλήθηκαν για μπουλινγκ», «Οι δράστες έχουν αυτό το κοινωνικό προφίλ» (μαντέψτε ποιο), «Τα θύματα έχουν αυτά τα χαρακτηριστικά» οπότε... δώστου κι άλλα μέτρα. Ήδη οι πρώτες στατιστικές που αντλούνται από την επεξεργασία των δεδομένων που καταχωρούνται στην πλατφόρμα έχουν αρχίσει να δημοσιεύονται, με συμπεράσματα για πάσα χρήση που στήνονται σύμφωνα με την κρίση των «ειδικών».¹

Δεν θέλει και πολλή σκέψη για να καταλάβει κανείς ότι η πλατφόρμα είναι κάλεσμα ώστε οι μισοί να ρουφιανεύουν τους άλλους μισούς. Αναμενόμενα, πάνω στις συνήθειες εντάσεις στα προαύλια θα προστεθούν και άλλες. Κι αυτό γιατί οι καθηγητές θα φροντίζουν όχι μόνο να κάνουν οι ίδιοι μπουλινγκ στους «παραβατικούς», αλλά και να τηρούνται σωστά τα πρωτόκολλα, να συντάσσονται σωστά οι αναφορές, ώστε να μην βρεθούν υπόλογοι για διοικητικές ευθύνες. Οι καταγγέλλοντες και οι καταγγελλόμενοι θα στραβοκοιτούνται ακόμα περισσότερο, καθότι οι σχέσεις τους, όπως και τα στοι-

χεία τους, θα καταγράφονται σε ψηφιακές αναφορές με αριθμό πρωτοκόλλου. Και όσο για τους ειδικούς, αυτοί θα επεξεργάζονται δεδομένα για να παράγουν στατιστικές και ανάλογες πολιτικές, σε απευθείας σύνδεση με τα μέσα ενημέρωσης.

Η όλη υπόθεση είναι κομμάτι του ευρύτερου κρατικού σχεδίου για την πειθαρχία της εργατικής νεολαίας που χιλιοπαίζεται με τίτλο «συμμορίες ανηλίκων». Η ασταμάτητη καταγραφή είναι στον πυρήνα του. Κατά τα άλλα, το αληθινό μπουλινγκ - οι μισοί μισθοί, τα ενοίκια, οι τιμές στα ράφια των σούπερ μάρκετ και οι απειλές για πόλεμο- εξελίσσεται ανενόχλητο.

ΝΕΟΣ ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΛΥΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Επαναφορά τριήμερης και πενθήμερης αποβολής, πιο εύκολη διαδικασία για αλλαγή σχολικού περιβάλλοντος, γονείς που θα καλούνται να πληρώνουν ζημιές που προκάλεσαν τα παιδιά τους στη σχολική περιουσία, είναι τα βασικά που περιλαμβάνονται στους νέους κανονισμούς «οργάνωσης της σχολικής ζωής στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση». Δηλαδή, το μπουλινγκ του υπουργείου προς τους απείθαρχους μαθητές και τους γονείς τους συνεχίζει ακάθεκτο και τα «παιδαγωγικά» αποτελέσματα αυτών των κανονισμών μένει να τα δούμε στο μέλλον. Προς το παρόν, θα επισημάνουμε κάποια υπόγεια ζητήματα που τρέχουν κάτω από τη νέα «οργάνωση της σχολικής ζωής».

Ένα σχολείο χρειάζεται μαθητές για να λειτουργήσει. Πάνω στον αριθμό των μαθητών ενός σχολείου σιτίζεται ένας αξιοσέβαστος πληθυσμός καθηγητών. Με άλλα λόγια, το πόσοι φιλόλογοι, μαθηματικοί ή καθηγητές ειδικότητας θα δουλεύουν κάθε χρόνο στο ίδιο σχολείο εξαρτάται σημαντικά από το μαθητικό δυναμικό. Οπότε συμβαίνει το εξής φαινομενικά παράδοξο: μια χαρά μοιράζονται οι αποβολές καθόλη τη διάρκεια του έτους, μια χαρά μπορεί να επιβάλλεται η αλλαγή σχολικού περιβάλλοντος, αλλά στο τέλος της σχολικής χρονιάς, όταν οι μαθητές καταμετρούνται ώστε να εκτιμηθούν οι ανάγκες για εκπαιδευτικό προσωπικό την επόμενη χρονιά, αρχί-

ζουν τα δράματα. Χάρη στο πολυσύνθετο διοικητικό σύστημα οργάνωσης του εκπαιδευτικού μηχανισμού, όταν τμήματα χάνουν μαθητές (λόγω υπέρβασης απουσιών ή αλλαγής σχολικού περιβάλλοντος), τότε αυτό μπορεί να σημαίνει ότι κάποιος καθηγητής την επόμενη χρονιά θα περισσεύει και θα πρέπει να αλλάξει και ο ίδιος σχολείο ή μαθήματα που διδάσκει ή εξωδιδασκικά καθήκοντα που αναλαμβάνει. Αυτό τώρα, για έναν χρόνο κρατικοδίαιτο υπάλληλο της μέσης εκπαίδευσης θεωρείται αλλαγή ισοδύναμη με μετακίνηση τεκτονικών πλακών. Γι' αυτό και στο τέλος της σχολικής χρονιάς, οι καθηγητές, σε συνεννόηση με τη διεύθυνση, κοιτάζουν να διασώσουν τη «δουλειά τους», δηλαδή τους μαθητές τους, από τα αποτελέσματα του υπερβάλλοντα ζήλου με τον οποίο τους φόρτωναν πειθαρχικές απουσίες. Κάπως έτσι, οι υπόλοιπες απουσίες της χρονιάς -όχι οι πειθαρχικές- δικαιολογούνται με τον τάδε ή δείνα νομιμοφανή τρόπο. Και όλες τους μειώνονται με υπολογισμένο τρόπο, μέχρι το αποδεκτό όριο απουσιών που προβλέπει η «επαρκής φοίτηση». Στον μαθητικό πληθυσμό, η όλη υπόθεση έχει καταντήσει εσωτερικό αστέιο: «πέρασα την τάξη με 270 απουσίες»...

Οπότε, καλή και η πειθαρχία, αλλά να υπάρχει και δουλίτσα για το επιτηρητικό οικοσύστημα του εκπαιδευτικού μηχανισμού. Η επαναφορά των τριήμερων και πενθήμερων αποβολών θα στενέψει τους διοικητικούς ελιγμούς δικαιολόγησης απουσιών. Και πάλι, η διεύθυνση και οι καθηγητές θα έλθουν αντιμέτωποι με τη γνωστή αντίθεση που περιέγραφε ο Μάριο Τρόντι: οι εργάτες μπορούν χωρίς αφεντικά, τα αφεντικά δίχως εργάτες όχι.

«ΑΝΙΕΡΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ» ΣΤΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Σας προσκαλούμε σε εκδήλωση με θέμα
“Βία και παραβατικότητα ανηλίκων - Προκλήσεις και τρόποι αντιμετώπισης”

Κεντρικός ομιλητής ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη
Μιχάλης Χρυσοχάιδης

Θα μιλήσουν:
Γεωργιάδου Βασιλική, Καθηγήτρια Παντείου Πανεπιστημίου
Παπακόστας Βασίλειος, Διευθυντής Διεύθυνσης Διάσης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος
Πατρινοπούλη Γεωργία, Διευθύντρια Υποδιεύθυνσης Προστασίας Ανηλίκων
Κάππος Ιωάννης, Διευθυντής Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Γ' Αθήνας
Μακρή Δήμητρα, Διευθύντρια Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Γ' Αθήνας

Παρουσιάζει η **Ελεονώρα Μελέτη**

Σας περιμένουμε όλους
Ανδρέας Π. Πακατουρίδης
Δήμαρχος Περιστερίου

ΤΕΤΑΡΤΗ 27 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024
ΩΡΑ: 18:30

ΘΕΑΤΡΟ ΠΟΛΙΤΩΝ
(Παπαρηγοπούλου 94)

90
ΧΡΟΝΙΑ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΔΗΜΟΣ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

Οι πλατφόρμες, οι νέοι σχολικοί κανονισμοί και το αστυνομικό συμπλήρωμα συνομιλούν στο ίδιο πάνελ, που βλέπετε παραπάνω. Εδώ, υψηλόβαθμοι αστυνομικοί του ψηφιακού εγκλήματος, διευθυντές εκπαίδευσης, καθηγήτριες πανεπιστημίου και μια περσόνα πρωινιάδικου πλαισίσωσαν τον υπουργό δημόσιας τάξης σε εκδήλωση στο Περιστέρι με θέμα «Βία και παραβατικότητα ανηλίκων». Εκεί, ο Χρυσοχάιδης σύρθηκε βαριεστημένα σε άλλη μια περφόρμανς «αστυνομία φιλική προς τον πολίτη». Στα μέσα του σκεφτόταν το μπούλινγκ «greek mafia». Στα έξω του, μιλούσε για «το μπούλινγκ του Κωστάκη», εξαγγέλλοντας ότι η αστυνομία θα εστιάσει στους χώρους μαζικής συνάθροισης της νεολαίας. Απλά και κατανοητά, που λέει κι ο Κασσελάκης.

Την παράσταση επιχείρησε να κλέψει, βέβαια, η Ένωση Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων Περιστερίου. Σε μια τάχα μου επίδειξη αντιπολίτευσης -η Ένωση διοικείται από ΚΚΕ δημοτικό σύμβουλο- αρχικά επιχειρήθηκε μια διακρύβρεχτη κοινωνική προσέγγιση του ζητήματος «βία των ανηλίκων». Αντιγράφουμε από την ανακοίνωσή τους: «Βία για έναν έφηβο είναι να σου λέει ότι θέλει να κάνει μπάσκετ, χορό, θέατρο και εσύ να του λες δεν βγαίνω οικονομικά να σε στηρίξω. Βία είναι να λες στο παιδί σου δεν μπορώ να σε στείλω επαρχία να σπουδάσεις, άρα πάρε τα μέτρα σου να τα καταφέρεις να περάσεις στην πόλη όπου ζούμε αλλιώς δεν θα σπουδάσεις αυτό που αγαπάς. Βία είναι και αυτά. Για αυτά πότε θα μιλήσουμε».²

Κι ανέλαβαν να μιλήσουν οι κκεδες. Δηλαδή να καταλήξουν σε αιτήματα: «Μόνιμοι ψυχολόγοι και κοινωνικοί λειτουργοί στα σχολεία (δηλαδή όχι μόνο ψυχολόγοι αλλά και κοινωνικοί λειτουργοί σε κάθε σχολείο)». «Σύγχρονα και ασφαλή σχολεία για τα παιδιά μας». Τα αιτήματα βέβαια καθόλου δεν αντιφάσκουν με τις προθέσεις των αρμόδιων υπουργείων. Το soft power της δημόσιας τάξης -που δεν είναι ακριβώς soft- ανοίγει ούτως ή άλλως το δρόμο σε προκλητικές άνεργων πτυχιούχων των κοινωνικών και ανθρωπιστικών επιστημών σε σχολεία και δήμους. Το ΚΚΕ το γνωρίζει και φροντίζει να πλειοδοτήσει. Ο υπουργός κατά βάθος επικροτεί. Ο Δήμαρχος Περιστερίου εισηγείται πλαγίως κρατική επιδότηση για δομές πρόνοιας, μέσω αντιπολίτευσης. Κι έτσι το συνολικό κατασταλακτικό εγχείρημα των καταγγελιών, των αυστηρότερων σχολικών κανονισμών, της επιτήρησης μέσω ψυχολόγων, και κοινωνικών λειτουργών αποκτά χροιά «κοινωνικής πολιτικής». Ελπίζουμε από Σεπτέμβρη να μη δούμε τίποτα μαθητικές καταλήψεις με καπέλο τα συγκεκριμένα αιτήματα.

ΟΙ «ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ»

Για την ποινική μεταχείριση των ανήλικων εργατών έξω από τα κάγκελα των σχολείων, γράφτηκε στην *Καθημερινή*:

Ο κοινωνικός λειτουργός και επιμελητής ανηλίκων Νίκος Κατσιώλης λέει ότι την προηγού-

μενη δεκαετία δεν συναντούσε στα πινάκια με την ίδια συχνότητα την έννοια της συμμορίας ή της εγκληματικής οργάνωσης σε υποθέσεις που έφταναν προς εκδίκαση. Η μακρόστενη αίθουσα με τις λιγοστές σειρές καθισμάτων στο ισόγειο του δικαστηρίου ανηλίκων της Αθήνας δεν επαρκεί για να καλύψει τις αυξανόμενες ανάγκες και από τον Σεπτέμβριο αναμένεται να διατεθεί και άλλος, μεγαλύτερος χώρος. (...) Πέρυσι παραπέμφθηκαν 72 άτομα στο δικαστήριο ανηλίκων της Αθήνας με την κατηγορία της συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση, το 2022 ήταν 65 και το 2019 μόλις 21. Οι καταδίκες για αυτό το αδίκημα, όμως, είναι λιγότερες. Επιμελητές εξηγούν στην «Κ» ότι συνήθως στις ομάδες των ανηλίκων δεν υπάρχουν ρόλοι ή ιεραρχία, τις περισσότερες φορές οι εμπλεκόμενοι δρουν αποσπασματικά, παρορμητικά, ή εργαλειοποιούνται από ενήλικες για να εκπληρώσουν τους δικούς τους σκοπούς.³

Δηλαδή, σε πειθαρχική δουλειά να βρισκόμαστε. Οι μπάτσοι τσουβαλιάζουν ανήλικους εργάτες ως εγκληματική οργάνωση, οι δικαστές δυσκολεύονται να στοιχειοθετήσουν «έγκλημα και οργάνωση», οι κοινωνικοί λειτουργοί προβαίνουν σε διαπιστώσεις, αλλά τίποτα από αυτά δεν έχει σημασία. Σημασία έχει να κινείται και να δουλεύει ο μηχανισμός του αστυνομικο-δικαστικού συμπλέγματος, οι πρακτικές του οποίου εκτείνονται όπως είδαμε μέχρι τις σχολικές μονάδες. Με τα λόγια των ειδικών: «Όλα όσα ακούμε για τη βία μεταξύ ανηλίκων (...) θα μπορούσαν προληπτικά να αντιμετωπιστούν στο σχολείο, αν τα παιδιά μιλούσαν και ακούγονταν».⁴ Δηλαδή, ήλθε η ώρα να μιλήσουν οι πλατφόρμες...

1. Βλ. «Παρατηρούμε απουσία αναστολών εκ μέρους των ανηλίκων θυτών», *Καθημερινή* 24/04/2024.

2. Βλ. «Παρέμβαση της Ένωσης Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων Περιστερίου στην εκδήλωση του Δήμου Περιστερίου με θέμα: “Βία και παραβατικότητα ανηλίκων – Προκλήσεις και τρόποι αντιμετώπισης”», *peristerilife.gr*, 02/04/2024.

3. Γιάννης Παπαδόπουλος, «Όσοι φτάνουν εδώ ως θύτες έχουν υπάρξει θύματα», *Καθημερινή*, 06/05/2024.

4. Στο ίδιο.

